

ECLOGA VIII

his ego saepe lupum fieri et se condere siluis
 Moerim, saepe animas imis excire sepulcris,
 atque satas alio uidi traducere messis. 99

ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
 fer cineres, Amarylli, foras riuoque fluenti
 transque caput iace, nec respexeris. his ego Daphnin
 adgrediar; nihil ille deos, nil carmina curat.

ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnin.
 'aspice: corripuit tremulis altaria flammis 105
 sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse. bonum sit!'
 nescio quid certe est, et Hylax in limine latrat.
 credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?
 parcite, ab urbe uenit, iam parcite carmina, Daphnis.

ECLOGA IX

LYCIDAS MOERIS

L. Qvo te, Moeri, pedes? an, quo uia ducit, in urbem?

M. O Lycida, uiui peruenimus, aduena nostri
 (quod numquam ueriti sumus) ut possessor agelli
 diceret: 'haec mea sunt; ueteres migrate coloni.'
 nunc uicti, tristes, quoniam fors omnia uersat, 5
 hos illi (quod nec uertat bene) mittimus haedos.

L. Certe equidem audieram, qua se subducere colles
 incipiunt mollique iugum demittere cliuo,
 usque ad aquam et ueteres, iam fracta cacumina, fagos,
 omnia carminibus uestrum seruasse Menalcan. 10

M. Audieras, et fama fuit; sed carmina tantum
 nostra ualent, Lycida, tela inter Martia quantum
 Chaonias dicunt aquila ueniente columbas.
 quod nisi me quacumque nouas incidere lites